

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

У Закону о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 57/11, 93/12, 45/15, 66/15 - др. закон и 83/18), у члану 3. после тачке 3в) додаје се тачка 3г), која гласи:

„3г) *безбедносна провера* је провера идентитета лица и његовог претходног искуства, укључујући евентуални казнени досије и било које друге безбедносне информације релевантне за процену подобности лица;”.

После тачке 33) додају се тач. 33а) и 33б), које гласе:

33а) *непраћени предати пртљаг* је регистровани предати пртљаг за превоз у пртљажном простору ваздухоплова којим се не превози лице које је пртљаг предало на превоз;

33б) *непредвидивост у спровођењу мера обезбеђивања* је предузимање мера обезбеђивања у ваздухопловству у неправилним временским интервалима, на различитим локацијама и/или различитим средствима, у дефинисаном оквиру, у циљу повећања ефикасности мера и ефекта одвраћања од радњи незаконитог ометања;”.

У тачки 70) реч: „лучких” замењује се речју: „личних”.

Члан 2.

У члану 35. став 1. речи: „цивилно-војну координацију” замењују се речима: „управљање ваздушним простором”.

Члан 3.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Класе ваздушног простора и услове под којима се оне користе у ваздушном простору Републике Србије прописује Директорат уз сагласност министарства надлежног за послове одбране.”.

Члан 4.

Члан 49. мења се и гласи:

„Члан 49.

Услуге информисања ваздухоплова у лету су давање савета и информација корисних за безбедно и ефикасно одвијање летова.

Под услугом из става 1. овог члана подразумева се и аеродромско информисање ваздухоплова у лету (*AFIS*).

Услове под којима се пружају услуге информисања ваздухоплова у лету прописује Директорат.”.

Члан 5.

Члан 50. брише се.

Члан 6.

Члан 66. мења се и гласи:

„Члан 66.

Сертификат за пружање услуга у ваздушној пловидби издаје Директорат, на неодређено време.

Сертификат се издаје пружаоцу услуга за кога је утврђено да испуњава прописане услове за пружање једне или више услуга у ваздушној пловидби, као и за пружање услуге и функције управљања ваздушним простором и управљања протоком ваздушног саобраћаја.

Услови под којима се издаје, мења, суспендује и ставља ван снаге сертификат из става 2. овог члана и образац сертификата ближе се одређују прописом Директората.

За поступање по захтеву за издавање и измену сертификата из става 2. овог члана плаћа се такса Директорату.”.

Члан 7.

У члану 90. после става 4. додају се нови ст. 5-7, који гласе:

„У случају из става 4. овог члана, обављање авио-превоза на линији у јавном интересу је дозвољено само авио-превозиоцу изабраном у поступку јавне набавке за избор авио-превозиоца који ће обављати редован авио-превоз на линији проглашеној за линију у јавном интересу.

Одлука о проглашењу линије у јавном интересу са може односити на линију са више заустављања, при чему се примереност проглашења линије у јавном интересу процењује за сваки део линије засебно.

Авио-превозилац изабран у поступку јавне набавке за избор авио-превозиоца који ће обављати редован авио-превоз на линији проглашеној за линију у јавном интересу може да закључује комерцијалне аранжмане са другим авио-превозиоцима у вези са обављањем превоза на линији у јавном интересу.”.

Досадашњи ст. 5-7. постају ст. 8-10.

Члан 8.

Назив члана и члан 125. мењају се и гласе:

„Медицинско обезбеђење на аеродрому

Члан 125.

Оператер аеродрома који поседује сертификат аеродрома или дозволу за коришћење дужан је да на аеродрому организује медицинско обезбеђење.

Медицинско обезбеђење дужан је да организује и оператер аеродрома који поседује сагласност за коришћење ако је аеродром отворен за јавну употребу.

Медицинско обезбеђење на аеродромима из ст. 1. и 2. овог члана ближе се одређује прописом Директората.

Оператер аеродрома може уговором да повери обављање послова медицинског обезбеђења здравственој установи, при чему та установа мора да испуњава услове утврђене прописом из става 3. овог члана.”.

Члан 9.

У члану 132. став 1. речи: „који поседује сертификат аеродрома” замењују се речима: „на коме редован авио-превоз врше најмање два авио-превозиоца”.

У ставу 3. речи: „прописује Директорат” замењују се речима: „одређује оператер аеродрома уз сагласност Директората”.

Члан 10.

У члану 137. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Евиденцију државних ваздухоплова из члана 5. став 2. овог закона, које Авио-служба Владе искључиво користи за превоз шефова држава или влада и високих државних делегација, води та служба у складу са прописом Владе.”.

Члан 11.

У члану 141. став 2. мења се и гласи:

„Привремени упис може да траје до 24 месеца, изузев у случају постојања оправданих околности када се овај рок може продужити док те околности трају, а најдуже још 12 месеци.”.

Члан 12.

У члану 146. став 2. брише се.

Члан 13.

У члану 174. речи: „особље које обавља преглед обезбеђивања на аеродрому” замењују се речима: „особље обезбеђивања”.

Члан 14.

Назив члана 175. мења се и гласи: „**Потврда о обучености. Сертификат особља обезбеђивања**”.

У члану 175. став 1. после речи: „у коју се” додају се запета и речи: „изузев у случају особља обезбеђивања,”.

Став 3. мења се и гласи:

„Уз потврду о обучености из става 2. овог члана особље обезбеђивања мора да поседује и сертификат са одговарајућим овлашћењима који издаје Директорат.”.

Члан 15.

У називу члана 179. после речи „особља” додају се речи: „и декларисане организације”.

У члану 179. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, за одређене врсте обуке својство центра за обуку могу да стекну и организације које су доставиле Директорату изјаву о оспособљености (декларисане организације).”

Досадашњи став 4, који постаје став 5, мења се и гласи:

„Услове под којима се издаје, мења, суспендује и ставља ван снаге потврда о праву на обучавање ваздухопловног особља, временски период на који се издаје потврда и образац потврде, услови које мора да испуни декларисана организација и врсте обуке које она може да обавља, садржина изјаве декларисане организације, као и услови под којима престаје право декларисане организације да обавља обуку прописује Директорат.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 16.

У члану 188. став 1. речи: „студенти контролори летења и кабинско особље” замењују се речима: „студенти контролори летења, кабинско особље и особље обезбеђивања”.

Члан 17.

У члану 189. став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, здравствена способност падобранаца и пилота параглајдера може се утврдити и здравственим прегледима прописаним за возаче моторних возила, а здравствена способност особља обезбеђивања може се утврдити здравственим прегледима у здравственим установама које обављају делатност из области медицине рада.”

Члан 18.

После члана 196. додаје се нови члан 196а, који гласи:

„Отказни рок

Члан 196а

Авио-превозилац, у својству послодавца, може да уговором о раду или општим актом, у смислу закона којим се уређују радни односи, предвиди да у случају када пилот ваздухоплова отказује уговор о раду, отказ уговора о раду достави послодавцу у року који је, по процени послодавца, потребан да се обезбеди континуирано пружање услуга, а који не може бити дужи од 90 дана (отказни рок).”

Члан 19.

У члану 203. став 2. речи: „министарство надлежно за послове саобраћаја” замењују се речју: „Директорат”

Став 3. мења се и гласи:

„Влада доноси пропис којим се ближе утврђују услови за доношење одлуке о оперативним ограничењима која се односе на заштиту од буке на аеродромима, на предлог министра надлежног за послове заштите животне средине.”

Члан 20.

У члану 221. став 1. реч: „Међународне” замењује се речју: „Европске”.

У ставу 2. речи: „услове које морају да испуне сва лица која обављају преглед обезбеђивања;” замењују се речима: „услове које мора да испуни особље обезбеђивања;”.

Члан 21.

У члану 223. став 1. речи: „који поседује сертификат аеродрома” бришу се.

Члан 22.

У члану 224. став 1. речи: „који поседује сертификат аеродрома” бришу се.

Став 5. брише се.

Досадашњи став 6. постаје став 5.

Члан 23.

У члану 224а став 1. после речи: „недискриминаторне” додају се запета и речи: „насумичне, непредвидиве у спровођењу”

Став 6. мења се и гласи:

„Безбедносну процену ризика обавља Тим за процену ризика по цивилно ваздухопловство, кога образује Влада, као координационо тело према закону којим се уређује државна управа.”.

Члан 24.

У члану 225. став 1. мења се и гласи:

„У складу са безбедносном проценом ризика и по прибављеној сагласности министарства надлежног за унутрашње послове и служби безбедности, оператер аеродрома је дужан да одреди и разграничи јавну, контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону и обележени простор на аеродрому, да одреди службене пролазе и пролазе за путнике и да за то прибави сагласност Директората.”

Члан 25.

Члан 226. мења се и гласи:

„Члан 226.

У складу са безбедносном проценом ризика, оператер аеродрома је дужан да обезбеди обављање контроле приступа лица и возила у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома, надгледање и патролирање.

Поред контроле приступа, на улазу у обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома или унутар ове зоне, оператер аеродрома мора да, у складу са безбедносном проценом ризика, обезбеди и обављање прегледа обезбеђивања свих путника и њиховог ручног пртљага, лица која нису путници и ствари које она носе са собом, предатог пртљага, робе и поште, залиха намењених потрошњи на аеродрому, залиха намењених потрошњи током лета, материјала и поште авио-превозиоца, као и преглед возила.

Изузетно од става 2. овог члана, преглед обезбеђивања није обавезан:

1) за робу и пошту за које је авио-превозилац, регулисани агент или познати пошљалац потврдио да је извршен преглед обезбеђивања, односно да су извршене друге контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

2) за залихе намењене потрошњи на аеродрому за које је познати снабдевач тих залиха извршио контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

3) за залихе намењене потрошњи током лета за које је авио-превозилац или регулисани снабдевач тих залиха извршио контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

4) за трансферни предати пртљаг у случајевима предвиђеним у Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству;

5) у другим случајевима предвиђеним у Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству.

У случају потребе за додатним прегледом обезбеђивања, тај преглед обављају полицијски службеници, с тим да је за обављање додатног прегледа предатог пртљага, изузев непраћеног предатог пртљага, неопходно обезбедити присуство лица које је предало пртљаг.

Контролу приступа, надгледање, патролирање и преглед обезбеђивања врши оператер аеродрома или правно лице које са оператером аеродрома закључи уговор о обављању тих послова.

Забрањен је улазак у контролисану и обезбеђивано-рестриktivну зону, као и у ваздухоплов, лицу које вербално или физички нападне особље обезбеђивања, прети, недолично се понаша, ремети јавни ред и мир или које одбије преглед обезбеђивања, као и лицу за које особље обезбеђивања има основану сумњу у погледу његових намера, његовог пртљага или ствари које носи са собом.

Ако за обављање прегледа обезбеђивања правно лице које обавља преглед обезбеђивања користи техничку опрему, она мора да испуњава стандарде прописане за ту врсту опреме и да се за њено коришћење прибави одобрење Директората.

За издавање одобрења за коришћење техничке опреме којом се обавља преглед обезбеђивања плаћа се такса Директорату.”.

Члан 26.

У члану 227. став 2. тачка 1) после речи: „регулисани агент” додају се речи: „или познати пошљалац”.

У ставу 5. после речи: „као и за издавање” додају се запета и речи „продужење важења или измену”.

Члан 27.

У члану 228. став 1. речи: „који поседује сертификат аеродрома” замењују се речима: „дужан је да, у складу са безбедносном проценом ризика,”.

Члан 28.

Члан 231. мења се и гласи:

„Члан 231.

Забрањен је улазак и кретање лицима која нису путници и возилима у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и у критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства, без одговарајућег знака идентификације, изузев ако се лице или возило налази у пратњи лица овлашћеног за пратњу.

Изузетно од става 1. овог члана, знак идентификације није потребан за:

1) председника Републике, председника Народне скупштине и председника и чланове Владе;

2) ваздухопловног инспектора и проверивача који поседује важећу легитимацију.

Знак идентификације за улазак и кретање у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома издаје оператер аеродрома, а знак идентификације за улазак и кретање у критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима изван наведених зона и изван аеродрома издаје њихов корисник.

Знак идентификације се издаје лицу у погледу кога је утврђено да не постоје безбедносне сметње из члана 231б овог закона и које је поднело доказ да је завршило одговарајућу обуку из области обезбеђивања у ваздухопловству.

Знак идентификације за лица и возила издаје се ако оператер аеродрома утврди да постоји оперативна потреба или други оправдани разлог уласка и боравка у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства.

Издавалац знака идентификације из става 3. овог члана обрађује следеће податке о лицу коме се издаје знак идентификације: име и презиме, јединствени матични број грађана, датум и место рођења, број личне карте, односно број путне исправе ако је реч о страном држављанину, држављанство, пребивалиште и податке о запослењу.

Знак идентификације се издаје са роком важења који није дужи од пет година.

Издавалац знака идентификације је дужан да води евиденцију о издатим знаковима идентификације и да је чува најмање пет година по престанку важења знака идентификације, као и да на месечном нивоу обавештава министарство надлежно за унутрашње послове и Директорат о издатим знаковима идентификације и роковима њиховог важења.

Лице коме је издат знак идентификације је дужно да у случају истека важења знака идентификације, промене радног места, престанка радног односа или на захтев издаваоца врати знак идентификације издаваоцу, односно да у случају губитка знака идентификације о томе одмах обавести издаваоца.

Правно лице које користи возило за које је издат знак идентификације је дужно да по истеку важења знака идентификације, престанку коришћења тог возила или на захтев издаваоца врати знак идентификације издаваоцу, односно да у случају губитка знака идентификације о томе одмах обавести издаваоца.”.

Члан 29.

Члан 231а мења се и гласи:

„Члан 231а

У циљу утврђивања постојања или непостојања безбедносне сметње из члана 231б овог закона, министарство надлежно за унутрашње послове у сарадњи са службама безбедности врши безбедносну проверу свих лица којима се издаје знак идентификације.

Поред лица којима се издаје знак идентификације, безбедносна провера се врши и за ваздухопловне инспекторе и провериваче, лица која обављају контроле обезбеђивања, инструкторе у области обезбеђивања, одговорне руководиоце за обезбеђивање у ваздухопловству, лица којима је у складу са чланом 248. овог закона поверено обављање појединих послова унутар провере у области обезбеђивања (валидаторе обезбеђивања у ваздухопловству), контролоре летења, чланове посаде ваздухоплова, као и за лица која имају приступ безбедносно осетљивим информацијама од значаја за обезбеђивање у ваздухопловству.

Безбедносна провера лица из ст. 1. и 2. овог члана врши се пре издавања знака идентификације, односно пре него што лице почне да обавља додељене послове или пре него што се лицу дозволи приступ безбедносно осетљивим информацијама од значаја за обезбеђивање у ваздухопловству.

Безбедносна провера лица из ст. 1. и 2. овог члана се врши најмање сваке пете године или раније у случају сумње да постоје безбедносне сметње, а захтев за њено спровођење се мора поднети најкасније 30 дана пре планираног ангажовања лица, односно пре истека важења знака идентификације или пре истека важења претходно обављене безбедносне провере.

За лица којима се издаје знак идентификације захтев за вршење безбедносне провере подноси издавалац знака идентификације из члана 231. став 3. овог закона, за ваздухопловне инспекторе и провериваче, инструкторе у области обезбеђивања и валидаторе обезбеђивања у ваздухопловству захтев подноси Директорат, док за остала лица из става 2. овог члана захтев подноси њихов послодавац.

На начин подношења захтева за вршење безбедносне провере, као и на начин њеног вршења примењују се одредбе закона којим се уређују овлашћења и рад полиције.

Уз захтев за вршење безбедносне провере, подносилац захтева доставља, ако поседује, и доказ да је у претходних 12 месеци лице које се проверава било подвргнуто безбедносној провери коју министарство надлежно за унутрашње послове врши по основу другог закона.

Одбијање лица да да сагласност за вршење безбедносне провере или постојање безбедносне сметње за последицу има неиздавање знака идентификације или неодложно одузимање знака идентификације, односно неодложну забрану приступа безбедносно осетљивим информацијама од значаја за обезбеђивање у ваздухопловству или забрану обављања поверених послова.

Одбијање лица да потпише сагласност за вршење безбедносне провере или постојање безбедносне сметње може да представља основ за престанак радног односа или другог права.

Безбедносна провера се не врши за следећа лица:

1) полицијског и царинског службеника и припадника служби безбедности који поседује легитимацију овлашћеног службеног лица;

2) страног држављанина који приложи доказе издате од стране надлежног органа своје државе да нема безбедносних сметњи или коме је од стране међународне или стране организације издат идентификациони знак у складу са прописима из области ваздухопловства;

3) лица која поседују важећи сертификат за приступ тајним подацима степена тајности „СТРОГО ПОВЕРЉИВО” и „ДРЖАВНА ТАЈНА”, издат у складу са законом којим се уређује тајност података.

О ангажовању лица из става 9. тачка 2) овог члана, послодавац обавештава министарство надлежно за унутрашње послове и службе безбедности.

Члан 30.

После члана 231а додаје се нови члан 231б, који гласи:

„Безбедносна сметња

Члан 231б

Безбедносна сметња постоји у следећим случајевима:

1) ако је лице правоснажно осуђено за кривично дело из групе дела против живота и тела, против слобода и права човека и грађанина, против полне слободe, против брака и породице, против имовине, против здравља људи, против опште сигурности људи и имовине, против уставног уређења и безбедности Републике Србије, против државних органа, против јавног реда и мира, против безбедности јавног саобраћаја, против човечности и других добара заштићених међународним правом;

2) ако се против лица води кривични поступак за неко од кривичних дела из тачке 1. овог члана или је лице за ова дела са надлежним органом закључило споразум о признању кривичног дела;

3) ако је лице у последње четири године правоснажно кажњавано за прекршај из области јавног реда и мира са елементима насиља или за прекршај из закона којим се уређују оружје и муниција;

4) ако је лице члан или учествује у активностима или на било који начин подржава организације чије су активности или циљеви забрањени;

5) ако је на основу безбедносне провере у месту пребивалишта, боравишта или месту рада утврђено да лице, својим понашањем, навикама и склоностима указује да ће представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир;

б) ако о лицу постоји негативно мишљење служби безбедности.”.

Члан 31.

После досадашњег члана 231б који постаје члан 231в, додају се називи чланова и чл. 231г и 231д, који гласе:

„Одговорни руководиоци за обезбеђивање у ваздухопловству

Члан 231г

Лице кога ваздухопловни субјект, као послодавац, намерава да именује за одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству мора да поседује овлашћење које издаје Директорат, на одређено време.

Овлашћење за обављање послова одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству издаје се лицу у погледу кога не постоји безбедносна сметња, које испуњава услове у погледу радног искуства у примени мери обезбеђивања и које заврши одговарајућу обуку у овлашћеном центру за обуку.

Захтев за издавање овлашћења лицу из става 1. овог члана, у име тог лица, подноси послодавац.

За издавање овлашћења за обављање послова одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству плаћа се такса Директорату.

Ближе услове за издавање, суспензију и стављање ван снаге овлашћења за обављање послова одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству, као и рок важења овлашћења прописује Директорат.

Обука из области обезбеђивања у ваздухопловству коју организују ваздухопловни субјекти. Инструктори у области обезбеђивања

Члан 231д

Поред особља обезбеђивања и одговорног руководиоца за обезбеђивање, одговарајућу обуку из области обезбеђивања морају да заврше и сва друга лица која код ваздухопловних субјеката, као послодаваца, обављају послове који могу да имају утицаја на обезбеђивање у ваздухопловству.

Обуку из става 1. овог члана дужан је да организује послодавац у редовним временским интервалима, а она мора да буде примерена врсти послова које запослени обавља.

Обуку из става 1. овог члана, поред овлашћених центара за обуку, могу да врше и инструктори у области обезбеђивања у ваздухопловству који су овлашћени од стране Директората за обављање такве обуке.

Лицу које успешно заврши обуку из става 1. овог члана, центар за обуку или овлашћени инструктор издаје одговарајућу потврду о завршеној обуци.

Послодавац је дужан да води евиденцију о завршеним обукама својих запослених.

Овлашћење инструктора у области обезбеђивања у ваздухопловству издаје се лицу у погледу кога не постоји безбедносна сметња, које испуњава услове у погледу стручне спреме, радног искуства у области за коју врши обуку и које успешно заврши одговарајућу обуку коју организује Директорат.

Овлашћење из става 6. овог члана се издаје на одређено време.

За издавање овлашћења из става 6. овог члана плаћа се такса Директорату.

Врсте особља које мора да заврши одговарајућу обуку из области обезбеђивања, време на које се обука спроводи, врсте и садржај обуке из области обезбеђивања, услове за издавање, суспензију и стављање ван снаге овлашћења инструктора у области обезбеђивања у ваздухопловству, као и рок важења овлашћења инструктора прописује Директорат.”.

Члан 32.

У члану 258. став 1. тач. 73) и 74) мењају се и гласе:

„73) у својству оператера аеродрома не организује на аеродрому медицинско обезбеђење (члан 125. ст. 1. и 2);

74) повери обављање послова медицинског обезбеђења здравственој установи која не испуњава услове утврђене прописом из члана 125. став 3. овог закона (члан 125. став 4);”.

После тачке 97) додаје се тачка 97а), која гласи:

„97а) дозволи обављање послова особља обезбеђивања лицу које не поседује сертификат са одговарајућим овлашћењима (члан 175. став 3);”.

Тачка 99) мења се и гласи:

„99) врши обуку ваздухопловног особља без потврде о праву на обучавање (члан 179. став 3);”.

После тачке 99) додаје се нова тачка 99а), која гласи:

„99а) врши обуку ваздухопловног особља без дате изјаве о оспособљености (члан 179. став 4);”.

Тачка 127) мења се и гласи:

„127) дозволи улазак у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону, као и у ваздухоплов, лицу које вербално или физички нападне особље обезбеђивања, прети, недолично се понаша, ремети јавни ред и мир или које одбије преглед обезбеђивања, као и лицу за које особље обезбеђивања има основану сумњу у погледу његових намера, његовог пртљага или ствари које носи са собом. (члан 226. став 6);”.

Тачка 129) мења се и гласи:

„129) не спречи улазак и кретање лицима која нису путници и возилима у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и у критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства, без одговарајућег знака идентификације (члан 231. став 1);”

После тачке 129) додају се нове тач. 129а), 129б), 129в), 129г), 129д), 129ђ), 129е) и 129ж), које гласе:

„129а) изда знак идентификације лицу у погледу кога није утврђено да не постоје безбедносне сметње из члана 231б овог закона или које није поднело доказ да је завршило одговарајућу обуку из области обезбеђивања у ваздухопловству (члан 231. став 4);

129б) изда знак идентификације за лице или возило иако не постоји оперативна потреба или други оправдани разлог уласка и боравка у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства (члан 231. став 5);

129в) дозволи лицу из члана 231а ст. 1. и 2. овог закона да обавља додељене послове, односно дозволи му приступ безбедносно осетљивим информацијама од значаја за обезбеђивање у ваздухопловству пре него што је извршена безбедносна провера тог лица (члан 231а став 3);

129г) у својству послодавца не обавести министарство надлежно за унутрашње послове и службе безбедности о ангажовању лица из члана 231а став 9. тачка 2) овог закона (члан 231а став 10);

129д) у својству послодавца именује за одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству лице које нема одговарајуће овлашћење Директората (члан 231г став 1);

129ђ) у својству послодавца дозволи да послове који могу да имају утицаја на обезбеђивање у ваздухопловству обављају лица која нису завршила одговарајућу обуку из области обезбеђивања (члан 231д став 1);

129е) у својству послодавца не организује одговарајућу обуку из области обезбеђивања коју морају да заврше сва лица која код тог послодавца обављају послове који могу да имају утицаја на обезбеђивање у ваздухопловству (члан 231д став 2);

129ж) у својству послодавца не води евиденцију о завршеним обукама својих запослених (члан 231д став 5);”.

У ставу 4. тачка 4) брише се.

Тач. 12) и 13) мењају се и гласе:

„12) у својству издаваоца знака идентификације не води евиденцију о издатим знаковима идентификације или је не чува у прописаном року или не обавештава министарство надлежно за унутрашње послове и Директорат о издатим знаковима идентификације и роковима њиховог важења (члан 231. став 8);

13) по истеку важења знака идентификације за возило, престанку коришћења тог возила или на захтев издаваоца не врати знак идентификације издаваоцу, односно у случају губитка знака идентификације о томе одмах не обавести издаваоца (члан 231. став 10);”.

Члан 33.

У члану 260. став 1. тачка б1) мења се и гласи:

„б1) обавља послове особља обезбеђивања иако не поседује сертификат или одговарајућа овлашћења (члан 175. став 3);”.

После тачке 83) додају се нове тач. 83а) и 83б, које гласе:

„83а) обавља послове одговорног руководиоца за обезбеђивање у ваздухопловству без одговарајућег овлашћења Директората (члан 231г став 1);

83б) обавља обуку из члана 231д став 1. овог закона у својству инструктора обуке у области обезбеђивања без овлашћења Директората (члан 231д став 3);”.

У ставу 2. тачка 5) мења се и гласи:

„5) без одговарајућег знака идентификације улази и креће се у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и у критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства, а није у пратњи лица овлашћеног за пратњу (члан 231. став 1);”

У тачки б) речи: „став 4” замењују се речима: „став 9”.

Члан 34.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

